

EEN
ANDER
ZICHT

NOOIT

MEER !

ANARCHISTISCH

TIJDSCHRIFT

ANARCHISMUS IST FREIHEIT

Een willekeurige zaterdagmiddag in de Veldstraat te Gent. Niets aan de hand, zoals gewoonlijk staan een 50-tal rijkswachters op controle. Of met andere woorden, ze waren op zoek naar een prooi. Wie een stok heeft vindt licht een reden om te slaan; ook deze keer. Een argeloze 18 jarige student met een louché uiterlijk wandelt door de beruchte Veldstraat.

"Hela manneke, kom eens hier." De niets-vermoedende jongeman vroeg waarom waarop de agent onmiddellijk op z'n fluitje blies. Binnen de halve minuut was de "prooi" omsingeld en belegerd door de andere 49 rijkswachters. Een volgend fluitsignaal moest aangeven dat de rekruten moesten stoppen met zich te "amuseren". De student had er niets in de pap te brokken natuurlijk.

"Waarom verdedigde je je niet?"
 "Ik vecht nooit want ik ben namelijk pacifist" antwoordde het slachtoffer in zeer gebrekkige taal ...
 "Oh, wat een oproerkraaijer, zulk een taalgebruik in onze nabijheid. Kom maar mee manneke, ge kunt uwen uitleg eens doen op het bureau. Beter nog, u bent gearresteerd."

"Op basis van wat?" "Op basis van een grote bek tegen de politie en op basis van uw staatsgevaarlijk uiterlijk. Komaan ventje, we zullen u eens leren om als anarchist op straat rond te lopen."
 "Ik ben geen anarchist" "Hou je muil, arrogant klootzakje, ge moet mij uw soort niet leren kennen, het zijn allemaal bommenwerpers en saboteurs". Hij werd naar het bureau gebracht, waar hij vervolgens uitgekled en in een cel van 1m x 1m werd gezet (naakt dus, in een glazen cel). Iedere agent die passeerde vond dat je het aan zijn gezicht kon zien dat hij anarchist is -of met andere woorden terrorist-. Vijf uur werd hij aan zijn lot overgelaten en toen kwam de bende van de BOB.

"Heb je honger, kloot?" "Ja" "Ja wie?"
 "Ja mijnheer" "Ben je ons dankbaar?"
 "Dankbaar? Waarom?" "Zeg ventje, als je niet gauw gaat meewerken krijg je geen eten. Ben je ons dankbaar?" "Maar waarom?" Een lading van 250 volt voer doorheen het lichaam van de jongen, hij schreeuwt het uit. "Ben je ons dankbaar?" "In hemels' naam waarom?" "Rekruten, kom jullie nog maar eens amuseren". De staatsgevaarlijke typ werd uit zijn cel gehaald en afgetuigd. Uitgeput en vooral afgeslagen viel hij neer. Een uurtje later... "Ben je ons dankbaar?" "Ja" (wie zou dat nu nog niet zeggen?)
 "Waarom?" "Glup (dat is de brok in z'n keel) Ik weet het niet" "Rekruten,..." Volledig verslagen viel hij weer. "Waarom?" "Omdat U mij uit de handen van het kwaad, het anarchisme, gered hebt en omdat U zo vriendelijk bent me te begeleiden op het recht(s)e pad" "Heel goed jongeman" Hij kreeg een grotere cel, kleren, eten en drinken (wat een gelukzak).

Een week later moest zijn zaak voor het gerecht komen. Ze vertelden hem dat het er goed uit zag omdat hij zo goed had meegewerkt. Hij werd veroordeeld tot 20 jaar dwangarbeid. "Waarom" schreeuwde hij. Hier begint het verhaal opnieuw. Uiteindelijk komt hij na tien jaar (wegens goed gedrag) vrij. Hij schrijft dit verhaal

WAT ?

De conditionering van een individu is de "bewerking" van dezelfde persoon zodat hij/zij handelt naar de wens, en dus willekeur, van de behaviourist. In hele simpele bewoordingen betekent dit dus dat het mogelijk is om mensen, pardon, slaven te maken. Inderdaad beste mensen, het is mogelijk om van een linkse radicaal een rechtse kloot te maken. Nog sterker zelfs, men kan een persoon creëren die zijn beste vrienden (voor zover hij er kan vinden) verraadt. Kortom, men zonder probleem een 1984 sfeertje scheppen. Er zijn natuurlijk ook goede kanten aan, zo is er een geval bekend dat men een meisje dat aan atrofie (weinig of geen spierontwikkeling) genezen heeft of dat een alcoholicus een hekel kreeg aan alcohol. Maar deze wetenschap is in handen van een machtsbelust persoon een uiterst gevaarlijk wapen.

BEHAVIOUR - RISME?!!

NEE, NEE EN
NOG EENS NEE...
OF JA, NEE, NEE
EN NOG EENS JA,
MAAR HET
BLIJFT NEE!

HOE ?

Er bestaan verschillende middelen om de wil van iemand om te buigen (als het er om gaat om een mens te manipuleren heeft men veel creativiteit). De oude manier is chantage of andere zware druk. Met de komst van Pavlov en Skinner zijn de methoden veel vergemakkelijkt. Skinner heeft namelijk de Skinnerbox uitgevonden, waar hij experimenteerde op dieren. De beruchte Skinnerbox is dus een doos waar allerlei technische snuffjes aangebracht zijn. Het gevaar begon echter pas toen Lindsley Ogden (bijnaam Crazy Og heeft hij terecht verdiend) de menselijke Skinnerbox ontworpen. Verder bestaat ook nog de Shock Therapy (elektrische stoten). Wat is de mens toch een verschrikkelijk creatief wezen! In de staatsgevangenissen (of beter gekend onder de naam hervormingscentra!!!) geeft men "moeilijke" gevangenen Anectine (Een vergif op basis van curare). Dit verlamt eerst alle ledematen en daarna ook de ademhalingspijpen zodat de betrokkene begint te stikken. Ziedaar Amerika, ziedaar haar vrijheid.

WAAROM ?

Het antwoord op deze vraag is wel duidelijk: als de mens niet denkt, kan hij zich ook geen vragen stellen over wat er eigenlijk allemaal gebeurt. Zodat er helemaal geen kans is op kritiek, ongehoorzaamheid of "revolutie". Neen, het enigste wat de burger mag of beter gezegd moet is luisteren naar de superieuren, werken en consumeren. Ziedaar de regering, ziedaar haar politiek. O mensheid hoe is het mogelijk dat je daar al meer dan 60 eeuwen bent ingedompeld?

JB

Zoals gewoonlijk zitten Marie en Juul (2 net gepensioneerde arbeiders) voor hun raam commentaar te geven op iedereen die er voorbij gaat. Pas op! Vergis u niet, het zijn niet zomaar een paar ouwe chagrijnige zakken, ze zijn politiek bewust, dat bewijst volgend relaas.

EEUWIGE TROUW

Niet lang voor de verkiezing (het is dus solden; ideeën worden goedkoop verkocht) Ons geacht echtpaar kwam eerst in contact met de fascistische, de weldoeners, zij vertelden over hun visie van de maatschappij en hoe hun nieuwe maatschappij eruit zal zien. DE zuivere samenleving, die buitenlandse noch denkende arbeiders aanvaardt. Ze vertelden ook dat arbeiders allang uitgestorven waren moest er nooit opgelegde discipline bestaan hebben en dat alle Turkse arbeiders doppen en werken en dat ze bovendien kindergeld trekken voor 100 kinderen. Juul en Marie, pardon vanaf heden militant Juul en militante Marie, hoogaangeslagen leden van het zuivere ras, kochten op aanraden van hun superieuren een auto zodat ze Shell konden, ze waren er immers van overtuigd dat "die vuile nikkers" niet thuishoren in Afrika. Ze hielpen mee aan de tweede kristalnacht (de ruiten van alle Turken ingooien) (de politie was natuurlijk de aandachtige toeschouwer...). En... ze zwoeren hun eeuwige trouw....

Tot een afgevaardigde van de regering, een bisschop, met hun kwam praten over de goedheid van "God", hoe "Hij" voor hen zorgt, "Hij" heeft namelijk de hemel ontworpen voor mensen als zij. De afgevaardigde vertelde ook dat "Hij" goed was voor alle kristenen (niet voor heidenen; die mogen hun vrouw niet afslaan omdat ze niet kristelijk zijn). Juul en Marie, pardon vanaf heden St Julius en Heilige Maria werden vroom, ze leerden de Bijbel van buiten, ze slaapten op een kruis, gingen alle dagen naar de mis, gaven al hun bezittingen aan de Kerk en luisterden vol aandacht naar de verhalen van de goede god en de goede jesus. En... ze zwoeren hun eeuwige trouw...

HET GEHEIM VAN CHRISTUS'
WATERWANDELKAPACITEIT...

ZIJN ZEER HOOG CHOLESTEROLGEHALTE!

Tot de liberalen kwamen opdagen met hun visie op de maatschappij, ze verhaalden hun ideeën van vrijheid en praatten over de economie, de economie en, niet te vergeten, de economie. Juul en Marie, pardon vanaf heden Mijnheer Juul en Mevrouw Marie waren vol vuur over hun vrijheid en om meer vrijheid te verdienen werkten ze, werkten ze en, niet te vergeten, werkten ze zich te pletter. En... ze zwoeren hun eeuwige trouw...

Tot de socialisten kwamen, die verantwoordigd vertelden over het verschrikkelijke lot dat de arbeiders beschoren was en over de ongelijkheid in de wereld Juul en Marie, pardon arbeider Juul en arbeidster Marie, zwaaiden met de rode vlag, deden mee aan alle stakingen, en stredden tegen het fascisme. En... ze zwoeren hun eeuwige trouw...

Tot ze per ongeluk een anarchist tegen het lijf liepen en een klapke deden over het leven, alle "waarheden" ontdekten en het zware juk dat op de mensheid ligt pijnlijk ondervonden en vooral dat ze leerden denken en kritisch werden. Juul en Marie, voelden zich vrij onder hun vrienden en demonstreerden als ze zin hadden....

Dit zelfde verhaal overkwam ook Patrick en Patricia, twee middle-aged arbeiders en ook Danny en Ilse, twee net volwassen arbeiders en ook...
en ook...
en ook...

JB

Nawoord

Wij, anarchistisch denkenden, zijn de voorboden van de vrijheid en daarom klagen we elke situatie aan die onze vrijheid beperkt of manipuleert. Het is onze taak om niet-kritische mensen "het geheim van de kritiek" in te blazen en anti-kritische mensen menselijke gevoelens bij te brengen om zo een grote geest van solidariteit te bekomen. De grote probleemstelling hierbij zijn de alternatieven die we daarvoor in de plaats moeten stellen. Want de consumptieverslaving is in België al zo ver gevorderd dat de burger zich nog nauwelijks of niet interesseert in de huidige politiek (of in de volgende!). En om eventuele alternatieven aan de man te brengen zijn mensen nodig om actief deel te nemen aan de strijd tegen bekrompenheid. Deze krant werd opgericht vanuit dit oogpunt. Alle mensen die willen meeschrijven of mee actie voeren zijn dus van harte welkom. De contact-adressen zijn:

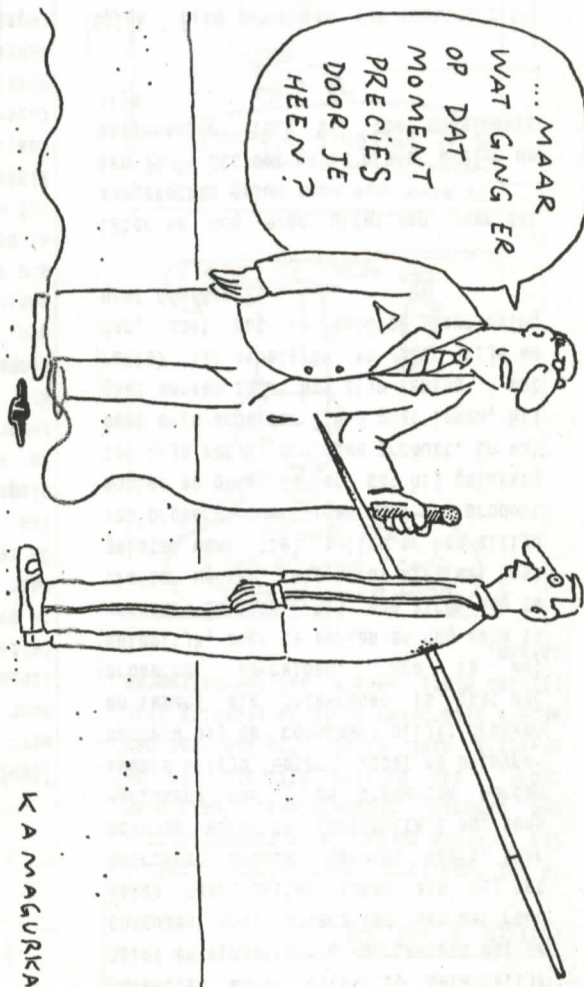
Isabel Van Deuren, St Jacobsnieuwstraat 8, 9000 Gent
Johan Bartholomeus, Pussemierstraat 6, 9000 Gent.

Deze krant wordt gratis, maar beperkt (oplage: 100), uitgegeven. Indien het bladzijden aantal de 30 overschrijdt wordt er echter wel een prijs voor gevraagd of met andere woorden, we zitten zelf met een niet al te groot budget en vanuit dit oogpunt is alle steun welkom, zowel actieve medewerking als financiële steun. Indien u zou beslissen om ons te steunen schrijf uw bedrag over op rekeningnummer van J.B. 035-1097952-50 met als mededeling steun. Deze krant wordt onregelmatig, om niet te zeggen heel onregelmatig uitgegeven, het is dus niet mogelijk om een abonne-

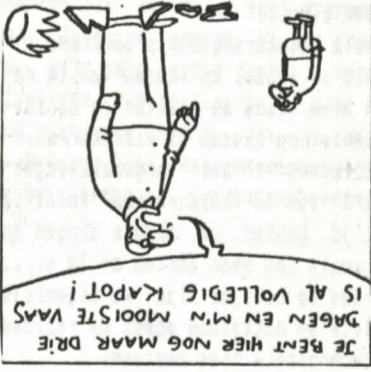
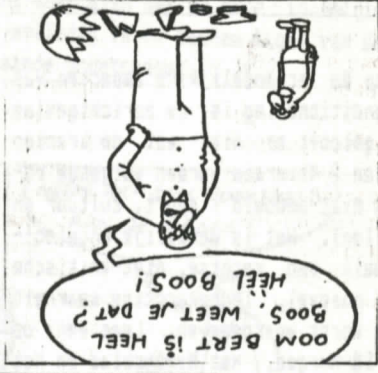
ment te verkrijgen. Je kunt echter wel naam en adres opsturen naar 1 van de adressen zodat, wanneer een volgend krantje verschijnt(en we zijn het adres niet verloren), we een krantje kunnen opsturen.

Gewone lezersbrieven en kritiek zijn natuurlijk ook van harte welkom!

JB

In het dagelijkse leven betekent politie (hiermee worden alle controletoeren bedoeld) ordewachters. Zoals hieronder, zal blijken dat dit in de praktijk niet klopt. Men kan het ook anders uitdrukken: in de praktijk zijn flikken niets anders dan gefrustreerde zaken.

Politie?

Mensenvriend?

Dit is een, grote schaal verspreide, slogan die nogal mensonterend is. Maar goed, laat ons even bekijken wat deze filantroopen zoal doen in en voor onze maatschappij.

Identiteitscontroles: België is, samen met Duitsland en die soort regeringen, landen waar het verpicht is de identiteitskaart altijd bij te hebben. Maar ik ga even uitwijken over de filosofie die daar achter zit.

Om te beginnen worden identiteitscontroles bijna uitsluitend uitgevoerd bij diegenen die er verdacht uit zien. Wie is er nu verdacht? Heel simpel; iedereen die er niet gewoon uit zien. Wie ziet er niet gewoon uit? Heel simpel; jongeren, langharigen, kortharigen, jeansdragers, hippies, enz... Kort samengevat, iedereen die er niet uitziet als de gemone brave burger. Hierin ligt al dadelijk een probleem: dealers weten dit namelijk ook, dus wat doen ze? Ze kleden zich gewoon en doen burgerlijk en dus is er geen gevaar op controle... Een tweede aspect in deze filosofie is het plezier dat de "ordetroepen" er in hebben. Want iedereen, die een beetje tegenprutst is voor hen een betere prooi (fouillering, wee naar het bureau en andere soorten kloterijjes). Deze filosofie is ook kort samen te vatten: het gaat hen er om je te vernederen, vervelen, irriteren, ambteren, koelonen, treiteren, pesten onder het mom van de algemene staatsveiligheid. U ziet, routinecontroles (en routine is hier echt het gepaste woord) zijn broodnodig,

Je bent er misschien niet van bewust, maar je wordt elke dag "bijgewerkt", en wel door middel van de media.

MASSA
CONDITIE
RING

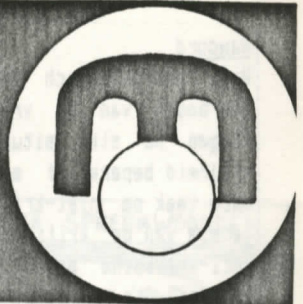
Reclame

Deze manipulatie gebeurt op de meest vuile, smerige, kortom achterbakse manier. De gevoelens van de consument worden voortdurend aangevallen en de negatiefste gevoelens worden opgeroepen, namelijk afgunst, jaloezie en concurrentie (beter gekend onder de naam snobisme). We hebben hier dus te maken met de pijler van de maatschappij.

Bovendien wordt alles zo belachelijk naief en kinderachtig voorgesteld dat de consument niet anders kan dan met rode kaken naar buiten komen als hij het betrokken product gekocht heeft. Daarbovenop wordt de continuïteit nog eens verzekerd ook! De producten worden immers altijd "beter" zodat de ontverdenheid bij de consument blijft drukken en iemand die ontverden is gaat dat proberen verhelpen. Hoe is wel duidelijk, door te werken en nog eens te werken. En toch, hij mag zich nog te plezier werken, hij wordt niet met rust gelaten want "ze" zullen er hem altijd van proberen overtuigen dat hun product mooier en beter is en dat hij gelukkig zal zijn met zijn nieuwe product. En wat doet onze arbeider? Hij gaat lenen, hij gaat werken zodat hij zijn lening (met rente) kan afbetalen en daar zijn we dan, doet dat de huidige samenleving niet draaien?

Laten we nog even uitwijken over dat aangekochte geluk: Een TV? Als dat geluk brengt moeten de bossenmannen toch wel zeer ongelukkig zijn...

Geluk? Elke avond naar dat toestel zitten gaden en de mond alleen maar open doen om de ander te doen zwijgen of om te discussiëren naar welk programma ze gaan kijken.

Geluk ? Mooie films volgepropt met vooroordelen en verzonnen behoeftes !!

Geluk ? Een voor jou uitgeknipte animatie die je steeds meer verwijderd uit de samenleving.

Wat zijn wij toch extreem gelukkige mensen !!! En terecht, we moeten gelukkig zijn met de legaal toegestane verslavingen die voor ons ontworpen zijn...

Nog enkele gelukbrengende producten; Magazines : ideaal om stoned van te raken van alle glans en glitter en de ideale samenleving tussen de filmsterren. Microgolfovens : het "vergemakkelijk" het werk van de huisvrouwen zodat ze meer tijd hebben om andere dingen te doen, zoals nog meer werken of TV of... Als je het zo bekijkt zijn we eigenlijk toch niets en nutteloos moest de reclame en de technologie niet bestaan.

Nieuws

Een van de schandelijkste aspecten van massaconditionering is de berichtgeving : wie gelooft er niet wat de kranten schrijven ? (hiermee worden volgende rubrieken niet bedoeld : sport, cultuur en ongevallen). Het is werkelijk ongelooflijk welk een rechtse, niet-kritische (zelfs naïeve), leugenachtige waarheid daarin wordt weergegeven. Lees eens op 1 dag De Morgen, Het Nieuwsblad en Het Volk. Een zelfde wordt op, bijna levensgroot, verschillende wijze weergegeven.

Ieder individu gelooft natuurlijk alleen de krant die hij leest. We schijnen te zijn vergeten dat nieuws in dienst staat van de toplaag (wiens brood men eet, diens woord men spreekt) en niet, zoals ze ons doen geloven, van de gewone burger, zodat wij nooit zullen of kunnen weten of de informatie, die men ons doorspeelde, wel juist is. Maar toegegeven, het is effectief om ons het zwijgen op te leggen (de staat komt hier naar voor als open en zelfs, stel je voor, eerlijk).

Daarbovenop worden die zogenaamde waarheden nog eens extra verdraaid door de kranten zelf (De Morgen bvb moet zijn imago als "socialistisch en kritisch"

behouden) zodat hetgeen wij onder ogen krijgen helemaal klote is ! Je zult het misschien niet geloven maar indien een journalist probeert eerlijk te schrijven zit er een grote kans in dat zijn artikel gecensureerd wordt.

want zo ze er niet zouden zijn, zou België een chaotisch (in politietermen anarchistisch) land zijn, of, nog belangrijker, zouden zij hier niets te zeggen hebben en dat zou toch wel werkelijk zonde zijn.

U vindt dat ik overdrijf ? Even verder lezen, ik ben nog niet klaar, want onze vrienden hebben nog andere bezigheden.

Fouillering : zoals eerder vermeld, iedereen die protesteert heeft het aan zijn schreper. Verder gebeurt het wel eens op basis van het uiterlijk, zoals volgend geval bewijst (uit de archieven van de Liga voor Mensenrechten). Iemand liep gewoon over straat (hij had inderdaad lang haar en droeg inderdaad jeans) en werd tegengehouden door de gemeentepolitie. Hij moest in de combi stappen en z'n pas werd gevraagd. Daarna werd hij zonder verdere reden meegenomen naar het bureau, waar hij zich vervolgens moest uitkleden en, waar hij uitvoerig onderzocht werd. Veel later werd hij zonder boe of ba op straat gegooid. Aan de Liga werd verklaard dat men aannam dat hij drugs bij zich had (hij had echter wel sigaretten bij...). Basis : een anoniem telefoontje...

Huiszoeking : dit soort acties geeft hen, denk ik, een echte kick. Als ze ook maar het vaagste idee hebben dat je drugs gebruikt of "gevaarlijke documenten" in huis hebt, ben je gezien. Bovendien worden zij beschermd door het gerecht (dat eigenlijk ons zou moeten beschermen). Dat bewijst volgend geval, ook gerapporteerd aan de Liga : mijn huis werd op eens belegerd door de politie agenten die de hele boel overhoop haalden. Ze waren zomaar binnen komen vallen, mijn deur stond namelijk open. De betrokkene diende klacht in maar er is nog niets van bekend, ook de reden niet. Nog een ding, dat vermeldenswaard is, de betrokkene was een gastarbeider.

U kunt dus zien dat de orde in België bijna volledig in de handen ligt van de zogenaamde ordetroepen.

 oxfam.
WERELDWINKELS
v.z.w.

Wat met het echte gespuis ? Die worden met rust gelaten want die hebben veel te veel macht. Daar kunnen ze niet aan en dus blijven ze er ook af. Ze houden zich liever bezig met banditisme op kleine schaal, als er al sprake is van banditisme (van langs hun kant natuurlijk wel, maar daar houden ze zich vanzelfsprekend ook niet mee bezig). De slogan "Belgie, politiestaat" vind ik hier dus niet onterecht.

Is politie noodzakelijk ????????????

Het is duidelijk dat de zo gekende ziekte, gezag, hier enorm ingekankerd is want velen zijn er van overtuigd dat men niet zonder de controletroepen kan en ze hebben er dan ook eerbied voor. Overlaatsst zei iemand tegen me dat hij toch blij was dat er politie aanwezig was tijdens de betoging tegen het Vlaams Blok in Antwerpen. Ik vraag me af of hij die zelfde mening zou blijven behouden moest hij er bij geweest zijn in Amsterdam waar ze zonder reden zijn beginnen chargeren (met traangas en met waterkanon). Ik ben er bijna stellig van overtuigd dat de politie altijd aan de kant staat van diegenen waartegen betoogt wordt, om niet te zeggen dat ze TEGEN de betogers zijn. (alhoewel, betogingen betekenen voor hen een leuke afleiding). Komen we dus tot de vraag, is er een maatschappij mogelijk zonder flikken ? Ja, niet voor direct, maar wel op langere termijn. Als we nu eens eindelijk beginnen samenwerken in plaats van mekaar te hinderen.

Bovendien kan men de misdaden in vier categorieën delen :

Misdaad nr 1 gebeurt uit armoede en dus uit haat tegen het systeem, maar vooral uit wanhoop.

Misdaad nr 2 gebeurt door de voortdurende repressie en controle die hier heerst. Een vicieuze cirkel dus : hoe meer controle, hoe meer angst, hoe meer frustraties en dus hoe meer uitspattingen. Hoe meer uitspattingen, hoe meer politie en dus hoe meer controle en u ziet de cirkel is rond.

Misdaad nr 3 gebeurt uit hebzucht (om te concurreren met anderen die "meer" hebben).

Ten slotte misdaad nr 4 gebeurt door de politie zelf (psychische foltering, schending van de privacy, kortom, door de creatie van een stuk van de repressie)

Politie ? = Fascisme ?

De Nazi's hebben in de tijd veel methoden overgenomen van de politie en de detectives (Pinkertons : een prive-militie die de grote machthebbers beschermen). De politie zelf is intussen beschaafder geworden (dat idee heeft de burger dus gekregen !!). Laat ons even een paar kenmerken opnoemen.

Een van de meest opvallende kenmerken is ongetwijfeld het gevoel van superioriteit aan de kant van de ordetroepen. Als je het bekijkt volgens macht hebben, dan zijn ze superieur !! Maar niet alleen van machtswege uit, het is u waar schijnlijk wel al opgevallen dat een flik altijd vanuit de hoogte spreekt. Beleefdheid is er alleen omdat het zo in het boekje staat, en dan nog, het woord mijnheer tegen een jongeling wordt minachtend uitgespuugd. Vooral houden ze ervan te denken dat ze alwetend zijn (haha). Jawel, het zijn mensenkenners, ze kunnen op 5 km afstand zeggen of iemand staatsgevaarlijk is of niet. Verder zijn het "cracks" in behaviourisme : door iemand voortdurend onder druk te zetten krijgen ze soms wel een zelf verzonnen verklaring los...

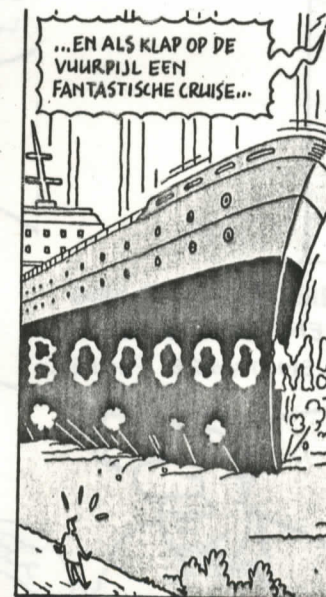
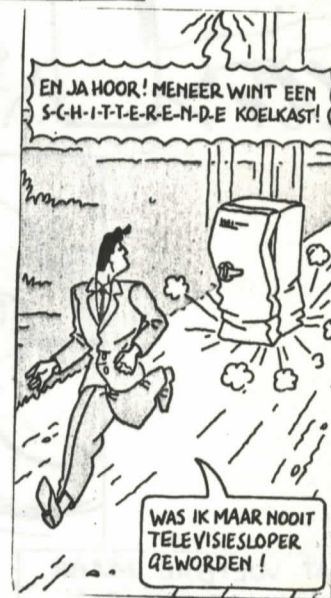
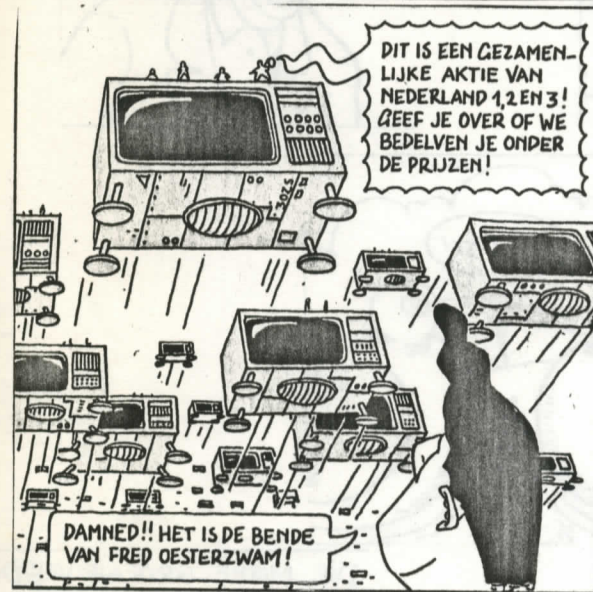
Een tweede kenmerk dat bij sommigen wel heel erg tot uiting komt is het racisme. Hoe dikwijls wordt een buitenlander niet gecontroleerd onder het mom van : " Hij is hier misschien wel illegaal". Ze houden er wel van de buitenlander extra te vernederen : door de identiteitskaart van hem te vragen terwijl zijn vriend, een blanke, niet gecontroleerd wordt. En dit alles altijd voor de Staatsveiligheid (U kunt merken dat onze veiligheid slechts op de tweede plaats komt en aan vreemdelingen wordt helemaal geen

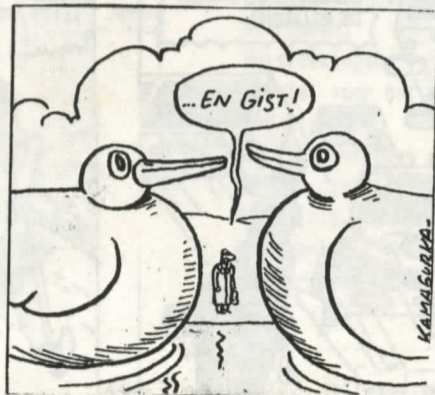
Een derde kenmerk, dat altijd wordt ontkend (de andere trouwens ook, maar deze nog meer) is dat agenten zich dikwijls, om niet te zeggen voortdurend, boven de wet verheffen. Hierbij wordt vooral gedacht aan de continue schending van de Mensenrechten. U wilt een voorbeeldje ? Hier komen ze :
 Telefoon afluisteren : officieel moet de PTT haar toestemming geven, in de praktijk is het niet meer nodig (ze " vertrouwen" elkaar immers).
 Brieven onderscheppen : idem van hierboven.
 Huiszoekingen : zoals eerder vermeld, meestal voor het plezier iemand te kunnen kloten.
 Routinecontroles : ze mogen zagezegd alleen controleren als je verdacht bent van iets. Je bent dus ALTIJD verdacht, en zoniet, verzinnen ze wel iets ter plekke !!

Ziezo, dit was een kleine weergave van de democratie in de praktijk, een weergave zoals de machthebbers ze willen behouden...

JB

veiligheid gewaarborgt). Als je hier op verder gaat kun je ook weer de gewone discriminatie ter sprake brengen...

Ik haat voetbal maar ik hou van de pleinen...

Die mooie groene velden doortrokken met strenge witte lijnen...

Hier en daar nog een boompje...
...en 't ware perfect!

IN OPDRACHT VAN HET
GEMEENTEBESTUUR MOET
COWBOY HENK
DE JEUGD ER ATTENT
OP MAKEN DAT DE
VAKANTIE VOORBIJ IS...

**TERUG
NAAR**

WEL, MOETEN JULLIE
NIET NAAR SCHOOL
VANDAAG ?

SPECIALE BIJDRAGE OVER
ONDERWYS

WE ZOULDEN NIETS
LIEVER WILLEN MAAR...

SCHOOL
**TERUG
NAAR
SCHOOL**

SPIJBELLEN

Een rechtstreeks gevolg van het huidige onderwijssysteem.

De laatste tijd wordt er weer enorm veel heisa gemaakt omtrent spijbelen. Dat hierbij ook veel onzin wordt uitgekraamd, dient wellicht al niet meer te worden vermeld.

De titel van de anti- spijbelcampagne van Chevalier raakt op zich al kant noch wal. "Van spijbelen word je doof", zegt deze waarbij stilzwijgend kan worden aangevuld: "Dat zei men vroeger van masturberen ook".

Men wil zich dus breeddenkend en vlot voordoen maar is hierbij al veel te doorzichtig om nog au serieux te worden genomen.

Spijbelen wordt in het woordenboek omschreven als zijnde stiekem weg blijven van school. Een definitie die onmiddellijk enige kritische vragen oproept aangezien zij dermate onjuist is zodat men een volledig verkeerd beeld krijgt van het spijbelen op zich. Het wordt door het overgrote deel van de bevolking beschouwd als een onvermijdelijke, negatieve kwaal die heerst onder de schoolgaande jeugd die men dan ook kost wat kost de koo wil indrukken. Dit wordt vanuit diverse instanties die enigszins iets met onderwijs te maken hebben gestimuleerd en wellicht hierom dat zij zich op deze wijze veilig gaan stellen. Want indien men zich al vragen zou gaan stellen omtrent het spijbelen zou men onmiddellijk worden afgescheept met oppervlakkige antwoorden.

Dit gebeurt trouwens erg vaak. Het spijbelprobleem wordt door verschillende welzijnswerkers wel onderzocht maar in het overgrote deel van de gevallen schuiven ook dezen op hun beurt weer alle schuld naar de jongeren toe onder de titel: schoolmoeheid.

Deze rond-de-pot-draai-tendens is duidelijk merkbaar wanneer men meer diepgaande informatie over het onderwerp tracht te vinden want de gegevens die men uiteindelijk in handen krijgt zijn uiterst schraal en hebben één ding gemeen: veel woorden, weinig zinvolle gegevens.

Hierbij valt dan nog eens op dat er weinig onderzoek werd verricht naar de dieperliggende oorzaken. In een maatschappij waar men allerlei minder belangrijke onderwerpen gaat uitpluizen en omzetten in statistieken een verontrustend gegeven.

Er gaat duidelijk meer met het spijbelen gemoeid dan men wil toegeven. Aangezien echter deze oorzaken in de eerste plaats hun oorzaak vinden bij de overheid wordt het onderwerp of doodgezwegen of op een totaal vertekende wijze voorgesteld en wel zodanig dat de massa er gewoonweg intrapt.

Niet zijn enkele cijfers bekend die betrekking hebben op de spijbelaars. In 1986 werd door 3,5 % van de Vlaamse scholieren gespijbeld waarbij een duidelijk stijgende tendens merkbaar was naarmate de leeftijd steeg. Het was namelijk zo dat 2 % van de spijbelenden zich situeerde bij de veertienjarigen, terwijl 7 % vijftien jaar was, 21 % zestien en 44 % had de leeftijd van 17 jaar. Bij de achttienjarigen vond men 26 % van de groep schoolverzuimers.

Hiernaast onderscheidt men verschillende soorten spijbelaars, deze zijn:

-1- De beheerst spijbelaars: Zijn diegenen die er een echte taktiek op na houden, zij gaan van het principe uit dat het lessenrooster vele loze uren telt en spijbelen enkel hiervoor. Meestal willen zij echter wel hun diploma behalen en blijven ze enkel weg voor de vakken waar ze zich dit kunnen veroorloven.

-2- De openlijke spijbelaars: Deze spijbelenden hechten weinig belang aan het halen van een diploma en ook al doen ze dit uiteindelijk toch, ze gaan met tegenzin naar school en beslissen vaak om niet te gaan omdat ze het gewoon vervelend en zonder nut vinden.

-3- Dezen spijbelen enkel als zij bijvoorbeeld bang zijn om een onvoldoende te halen of als zij een taak niet hebben gemaakt en bang zijn voor de eventuele gevolgen daarvan.

De knoeiende spijbelaars: Deze leerlingen proberen ten allen koste te voorkomen dat ze als spijbelaar bekend staan. Ze doen dit vooral door te knoeien met hun agenda, klasseboek, doktersattesten en afwezigheidskaarten.

In deze verdeling in verschillende groepen spijbelaars schuilt wellicht enige waarheid, maar het is typerend voor de hedendaagse samenleving dit op een zodanige manier te doen dat men zich blind gaat staren op het resultaat terwijl men de oorzaken uiterst vaag houdt en die als ze dan toch worden vermeld uiterst clichématig en dubbelzinnig zijn, waarbij een negatief beeld ontstaat rond de spijbelproblematiek.

Men gaat immers de schuldvraag bij het individu leggen terwijl dit slechts een gevolg en geen oorzaak is.

Het gaat hier om een sociale problematiek die een rechtstreeks gevolg is van het huidige onderwijssysteem.

Maar dat hierover niet mag worden georaat is blijkbaar een stille afspraak binnen deze maatschappij en dit aangezien de school een afspiegeling is van de huidige samenlevingsstructuur die hiërarchisch is en wordt bestuurd door de regering die het hele schoolstelsel als dusdanig heeft uitgedokterd dat zij er enkel voordeel bij haalt. Dit uit zich op verscheidene niveau's:

-1- De hiërarchische structuur: Duidelijk is dat de macht binnen de meeste onderwijsinstellingen op erg autoritaire wijze van bovenaf wordt uitgeoefend, waarbij men vaak ziet dat de leerlingen geen of slechts schijnbaar inspraak hebben.

In vele scholen bestaat een zogenaamde leerrlingenraad zodat het idee kan ontstaan dat de jongeren binnen deze instelling medezeggenschap bezitten terwijl zij in principe slechts op handige wijze worden gebruikt door het schoolbestuur dat op sterk autoritaire manier de volgens hen onontbeerlijke tucht handhaaft.

-2- De prestatiegerichte mentaliteit:

In een school overheerst duidelijk een prestatiegerichte mentaliteit die een sterk onderscheid maakt tussen de verschillende klassen. Men houdt hierbij rekening met verscheidene factoren waarvan twee als belangrijk kunnen beschouwd worden namelijk de maatschappelijke positie van de ouders en hun milieu en de gekozen studierichting

Wanneer we eerst de maatschappelijke positie van de ouders en het milieu van de leerling gaan bekijken zien we dat kinderen van rijke ouders meer respect, aanzien en vaak ook een voorkeursbehandeling krijgen vanwege leraren en directie. Daarnaast hebben zij veel meer kansen aangezien zij vanuit hun milieu meer worden gestimuleerd om een doorstromingsrichting te volgen en later verder te studeren terwijl men in bijvoorbeeld een arbeidersgezin veel minder nadruk gaat leggen op de schoolresultaten en het al dan niet verder studeren. Rest ons natuurlijk nog de middenklasse. Hiervan gaat ook een ruim deel verder studeren ook weer aangezien zij van huis uit meer stimulatie ondervinden hiertoe.

Uit dit alles kan men dus besluiten dat de arbeidersklasse, de sociaal achtergestelden en degenen die op zich al minder kansen hebben meer en betere informatie zouden moeten krijgen. Dit wordt echter door geen enkele instantie gestimuleerd en zo blijft men steeds in hetzelfde kringetje ronddraaien.

Wat studierichting betreft is het zo dat leerlingen als het ware worden ingedeeld en geklasseerd naargelang de studierichting die zij volgen. Zo zit men dat leerlingen die een doorstromingsrichting volgen als superieur worden beschouwd aan degenen die technisch of een beroepsrichting volgen.

Dit onderscheid wordt ook vanuit de directie en lerarenstaf gehanteerd en zodanig aangemoedigd dat de leerlingen dit gegeven als vanzelfsprekend beschouwen en het daarnaast ook zelf gaan overnemen en toepassen zonder zich er daarom terdege van bewust te zijn.

Naast dit duidelijke onderscheid maken komt nog dat het accent binnen het schoolstelsel op het presteren ligt waarbij het er op neer komt dat men elkaar slechts gaat proberen overtreffen en waarbij de leerlingen niet als aparte individuen worden beschouwd maar eerder als een soort van computers die slechts dienen op informatie op te nemen en desgewenst weer te geven zonder zich hierover een kritisch oordeel te vormen.

Van de vrijheid die in de reclamefolderij van heel wat scholen vol lof wordt beschreven is dus totaal geen sprake, integendeel de school wordt gebruikt als middel om beide begrippen te beknotten en op een walgelijke wijze te misbruiken.

-3- Het eigenlijke doel:

Zoals uit het voorgaande duidelijk naar voren komt wordt het traditionele onderwijs gebruikt om de jongeren op een zodanige wijze te drillen dat zij alles leren slikken wat hen wordt voorgedrukt. Meer zelfs ze worden gehersenspoeld en leren liegen, bedriegen, presteren als voornaamste levensdoel beschouwen, anderen vertraaien en discrimineren. Beschaafd gezegd noemt men dit dus voorbereiding op het leven binnen de maatschappij. Wanneer een leerling er dan toch nog een eigen mening op na houdt dan wordt het hem zeker niet gemakkelijk gemaakt door de directie. Men gaat proberen hem zodanig te manipuleren, afbreken en af te stompen tot hij eraan toe geeft of in verzet gaat hiertegen. Gaat dit verzet te ver volgens de school en weet men niet wat men ermee aanmoet dan wordt de leerling als zijnde een zogenaamd schadelijk element van de school verwijderd.

Het komt er dus op neer dat het gangbare schoolstelsel door kerk, staat en andere machthebbers wordt misbruikt met als enig doel de jongeren zodanig te beïnvloeden dat de positie van bovengenoemde touwtjestrekkers door niemand in vraag wordt gesteld en zij dus veilig hun dirigeerstokje kunnen blijven hanteren en misbruiken.

De huidige schoolstructuur is dus duidelijk totaal verziekt en sterk hypocriet. Zij biedt totaal geen vrijheid aan de jongere en wordt als dusdanig gebruikt om de jongeren via onderdrukking en vaak uiterst subtiele beïnvloeding te hersenspoelen waarbij desindividualisering het voornaamste doeleinde is. Indien men het toch waagt te gaan protesteren wordt men op hardhandige wijze de mond gesnoerd.

De machthebbers voelen zich onaantastbaar aangezien zij langs alle kanten praktisch in het gelijk worden gesteld door de overheid.

Een relevant voorbeeld is bijvoorbeeld dat afwezigheid wel wordt getolereerd mits aanwezigheid van een doktersbriefje zelfs indien er duidelijk sprake is van misbruik.

Het is dus duidelijk dat het belang van de leerling waarmee alle scholen zo handig schermen niet meer is dan een holle frase.

Het enige dat werkelijk telt en wat de school werkelijk beoogt is in orde zijn met de wet en op een goed blaadje staan bij de wetgevers. Is dit alles het geval dan trekt men zich weinig aan van wat de leerling in werkelijkheid wil.

Alternatieve onderwijsvormen.

Gelukkig worden in een aantal scholen, de zogenaamde alternatieve scholen, andere verhoudingen tussen leraren en leerlingen en andere methodes van lesgeven gehanteerd.

Het meest bekende voorbeeld van zo'n school is Summerhill (1921) in Engeland.

Men spreekt hier dan van anti-autoritair onderwijs. De lessen in deze scholen worden vrijwillig door de leerlingen gevolgd, de leerplicht is er dus niet van toepassing. De leerlingen worden niet verplicht om bepaalde vakken die hen niet interesseren te leren. Ze worden er daarnaast ook toe aangezet om hun eigen persoonlijkheid zo optimaal mogelijk te ontwikkelen en een eigen kritische denkwijze te gaan hanteren.

Wekelijks vindt een algemene vergadering plaats waaraan leerlingen en leraren op gelijkwaardige basis deelnemen. Deze algemene vergadering beslist onder andere over wat mag en niet mag op school en er wordt van alle partijen verwacht dat men zich hieraan houden zal. De kinderen mogen dus zeker niet zomaar alles maar houden zich aan hun eigen wetten en afspraken. Men gaat er vanuit dat de kinderen vanuit hun eigen ervaringen in deze sfeer van vrijheid op een veel meer verantwoorde basis opgroeien tot zelfstandig denkende individuen.

Naast deze school zijn er nog diverse andere onderwijsexperimenten van het anti-autoritaire onderwijs. Ook in België is er sinds 1973 een kleuter- en lagere school die geïnspireerd is door Summerhill.

Deze school noemt de weide en bevindt zich in de omgeving van Aalst. Men maakt er geen gebruik van straffen, beloningen, rapporten, huiswerk en beoordelingen. De kinderen werken ieder volgens hun eigen tempo en krijgen de kans om hun fantasie op optimale wijze zelf te ontwikkelen.

Hiernaast bestaan onder andere ook experimentele gynasia, die proberen de principes van gelijkheid en vrijheid te hanteren en waar er ook geen gebruik wordt gemaakt van straffen e.d.. Er is geen contact tussen de ouders en de school en de leerlingen beslissen zelf of ze hun rapporten aan hun ouders laten zien of niet.

Uit ervaringen en resultaten van deze scholen blijkt dat anti-autoritair onderwijs volstrekt goed mogelijk is ondanks de vaak afbrekende kritieken die men hieromtrent hoort.

Feit is natuurlijk dat de maatschappij er niet bij is gebaat dat kinderen worden opgevoed tot kritisch denken en daarom is het voor de overheid van groot belang dat het algemeen gangbare systeem onaangeroerd blijft bestaan.

Nu terug naar het algemeen gangbare, traditionele systeem. Het zou in principe zo moeten zijn dat de structuur van dit systeem volledig zou worden veranderd tot een onderwijsvorm waarbinnen geen dwang wordt uitgeoefend maar waarbij de leerlingen op gelijkwaardige basis staan met de leraren en waarbij de een de ander zijn kennis meedeelt zonder zichzelf a priori als meerderwaardig te beschouwen.

Beide partijen zouden op evenwaardige basis en in samenspraak over de gang van zaken binnen de school moeten kunnen discussiëren waarbij duidelijk vrijheid moet worden gelaten voor ieders ideeën, inbreng en interesses.

Ook tijdens de lessen zou dit moeten gebeuren.

Tevens zou er een soort algemene vergadering moeten komen binnen de scholen waar iedereen als evenwaardig moet worden beschouwd en waarbij met ieders mening rekening wordt gehouden.

Aangezien vrijheid een fundamentele basis is om tot een optimale persoonlijkheidsontwikkeling te komen zouden sancties van bovenaf moeten worden afgeschaft en zou men de leerlingen de vrijheid moeten laten te beslissen of zij de lessen al dan niet bijwonen.

Wanneer de macht van onderuit, van de leerlingen, zal zijn opgebouwd valt tevens het spijbelprobleem weg, ten eerste omdat spijbelen op zich niet langer een probleem zal zijn maar vooral omdat ieder voor zichzelf beslist of hij al dan niet naar school komt. Aangezien men nu duidelijk betrokken zal zijn bij de gang van zaken binnen de school en de vrijheid aan niemand zal worden ontzegt terwijl de jongeren niet langer als een onmondige massa zullen worden gezien zal bij het merendeel van hen een veel grotere motivatie ontstaan dan dewelke men nu tracht te bereiken door middel van de leerplicht die enkel maar bereikt dat de leerling wordt onderworpen aan een mallemol van machtsmisbruik en manipulatie.

Om tot een verantwoord onderwijssysteem te komen zou echter de gehele maatschappijstructuur moeten veranderen, want zolang dit niet gebeurd is de kans dat er zich binnen het schoolstelsel essentiële veranderingen voordoen praktisch nihil.

De huidige onderwijsvorm is immers de ideale voorbereiding op de maatschappij waar elke poging tot verzet of verandering van de algemeen geldende normen en structuren op brutale wijze de kop wordt in gedrukt.

Een verandering van vandaag op morgen is echter praktisch bijna onmogelijk want de staat bij wie de uiteindelijke macht ligt zal nooit afstand doen van haar alleenheerschappij. Aangezien eerst de maatschappij volledig van structuur zou moeten veranderen iets wat de overheid ten allen prijze zal trachten te vermijden zal het schoolstelsel niet worden gewijzigd.

Men kan zijn hooft echter wel stellen op de alternatieve scholen waar de principes van gelijkheid en vrijheid wel worden gehanteerd. Het is aan hen om te blijven werken aan een onderwijsvorm waarbinnen plaats is voor vrije meningsuiting en een ontwikkeling van elk individu op zich. Anderzijds zouden de leerlingen binnen het traditionele onderwijssysteem er goed aan doen om op te komen voor hun rechten en een kritische houding aan te nemen tegenover de huidige schoolstructuur en meer uitgebreid nog tegenover de staatsvorm die dit systeem in stand houdt.

IVD

